

מטרת השיעור

הילדים ידברו על כך שאלוהים מברך את אלה שמצייתים לו.

הביסוס לשיעור

מגילת אסתר

הפסוק לשינון

"יה' לי לא אִיֶרָא, מַה-יַעֲשֶׂה לִי אֲדָם", תהילים קיח 6

מילה למורה

כאשר אנחנו נאמנים לאלוהים, מאמינים בו ומצייתים לו, אלוהים מצדו אינו מוגבל ופועל נפלאות וגדולות בעבורנו - הרבה מעבר למה שיכולנו לחשוב או לעשות בכוח המוגבל שלנו! מה שחשוב הוא, שלא נפחד אלא נבטח באלוהים ונהיה מוכנים לשרת אותו במקום שבו הוא שם אותנו. אלוהים כבר יעשה את החלק שלו!

הציוד הדרוש

- כתבי הקודש
- תמונות המחשה _____
- שולחן קטן ומפה יפה
- כלי זהב (כלי פסטיק מוזהבים)
- קערה קטנה עם מטבעות שוקולד בצבע זהב, ומעט ממתקים עטופים בנייר מוזהב.
- כתר ושרביט של מלך לאחשוורוש
- טבעת גדולה ובולטת שתענוד על האצבע מתחילת הסיפור
- הפתק ממרדכי לאסתר בעמ' 6
- משלוח מנות קטן לכל ילד

הכן מראש

- א. הכן שולחן הקטן לידך ושים עליו מפה יפה. את הכלים הסתר בינתיים בצד.
- ב. ענוד את הטבעת הגדולה לאצבעך.
- ג. גזור את הפתק של מרדכי לאסתר. שים אותו בכיס.
- ד. הכן משלוח מנות קטן לכל ילד. תוכל להשתמש בשקית צלופן קטנה או בדבר דומה. שים בכל שקית אוזן המן אחת ועוד 2-3 פריטים, כגון חטיף שוקולד, מטבע שוקולד מוזהב, סוכרייה עטופה וכו'. שים אותם בסלסלה יפה ומרשימה והראה לילדים בסוף הסיפור כחלק מהסיפור.

? מי יודע איזה חג נחגוג בשבוע הקרוב?

חג פורים

אנחנו חוגגים את חג הפורים כדי לזכור שאלוהים הוא גדול, גיבור וחזק, ושהוא הציל את העם שלנו, את עם ישראל, מאנשים רעים שרצו להרוג את כוונולם.

אתם רוצים לשמוע מה קרה?!

לגלות

לפני שנים רבות העם שלנו היה בגלות. בגלות זה אומר רחוק רחוק מהבית, רחוק מארץ ישראל. הם היו בממלכת פרס. שם בגלות הייתה גם נערה צעירה בשם הדסה.

? להדסה היה עוד שם, מי יודע מה היה השם הנוסף שלה?

אסתר.

הדסה היה השם העברי שלה ואסתר היה השם הפרסי. הדסה הייתה יתומה, כי ההורים שלה מתו, והדוד שלה מרדכי לקח אותה ודאג לה.

אסתר ומרדכי גרו בשושן, עיר הבירה של ממלכת פרס הגדולה.

יום אחד החליט המלך אחשוורוש לעשות משתה לכול, אמור 'כווול' ארוך ועשה תנועה עם היד, לשרים, לחכמים, ליועצים ולמשרתים שלו. המשתה ארך 180 יום!! בקש את עזרתם של הילדים כדי לערוך את השולחן עם כלי הפלסטיק המזוהבים והמטבעות המזוהבים.

חחשוורוש נתן לכולם הרבה אוכל טעים, ויין ומשקאות כיד המלך. בשבוע האחרון של המשתה הזמין המלך לחגיגה גם את כל אנשי שושן הבירה. הם שרו ורקדו ושתו ואכלו הרבה. פתאום צץ בראשו של המלך אחשוורוש רעיון... אמור זאת לאט ובהבעה של 'מה יקרה עכשיו?'. שים את כתר המלך על הראש ואמור בנימה של חשיבות: "אני רוצה לקרא לוושתי המלכה שלי, כדי שכולם, אמור כוונולם ארוך, יראו איזו מלכה יפה יש לי!"

מיד הלכו המשרתים לקרוא לוושתי המלכה, שהייתה במקום אחר בארמון ובו עשתה גם היא משתה - לכל הנשים... חכה קצת, כאילו מחכים שהיא תגיע.

"נו, איפה ושתי, למה היא לא באה?!" הסתכל לצדדים כאילו אתה מחפש אותה.

הורד את הכתר. אחרי כמה זמן חזרו המשרתים ואמרו למלך אחשוורוש: "אדוני המלך, ושתי לא רוצה לבוא". אמור זאת בנימה מתנצלת ובמשיכת כתפיים. "היא פשוט אמרה "לא!" אמור 'לא!' בטון תקיף כמו של ילד שלא רוצה משהו. "היא לא רוצה, היא עסוקה במשתה שלה!!!"

שים שוב את הכתר. "היא לא רוצה לבוא? מה זה! איזו חוצפה! מי מעז לסרב למלך?" אמר אחשוורוש. בנימה של כעס ותסכול. המלך אחשוורוש כעס מאוד. פנה לילדים: "מה אני אעשה לוושתי המלכה הזאת, שלא רוצה לבוא?!" עצור רגע, תן לילדים לחשוב.

וורד את הכתר, קום ושנה את קולך במקצת: "אני חושב שצריך לבחור מלכה אחרת במקומה", אמר אחד החכמים. שב והחזר את הכתר. "הממ... רעיון טוב!" עם אצבע למעלה, "נבחר מלכה אחרתי!"

מהר-מהר שלחו את שליחי המלך לרחבי הממלכה, להביא כל אישה צעירה ויפה לארמון. דדי שהמלך יבחר מי תהיה המלכה החדשה. זוכרים את אסתר? שגרה עם הדוד שלה מר-דכי בשושן הבירה? גם אסתר הייתה בחורה יפה מאוד, וגם אותה לקחו המשרתים לארמון.

בארמון נתנו לאסתר בגדים יפים, בשמים, **עשה כאילו אתה מריח ריח בושם באוויר או התז על כל ילד שירצה בכך**, ותכשיטים, עד שיום אחד הגיע התור שלה לבוא לפני המלך. היא לבשה את הבגדים הכי יפים שלה, והלכה לפגוש אותו.

"ואוו!" **עשה הבעות של התפעלות והתרגשות**, חשב המלך כשהוא ראה את אסתר. "היא כל-כך נחמדה ואדיבה, וגם כל כך יפה. זאת תהיה המלכה החדשה שלי!" והוא שמ לאסתר את כתר המלוכה על הראש. עכשיו הפכה אסתר למלכה של ממלכת פרס ומדי!

בממלכה של אחשוורוש היה שר אחד חשוב מאוד - המן. המן היה איש גאה ואכזר, **עשה הבעה שחצנית**, והוא רצה שכולם ישתחוו לו. אבל מרדכי, שהיה יהודי וידע מה כתוב בתנ"ך, לא הסכים להשתחוות להמן. מרדכי האמין באלוהים, והוא ידע שמותר להשתחוות רק ל... **תן לילדים להשלים. אלוהים! הצבע לשמיים.** ולא להשתחוות לאנשים ובטח לא לאלילים!

המן ראה שמרדכי יושב בשער הארמון ולא - **הדגש את המילה 'לא'** - משתחוה לו! המן כעס מאוד, זה הרגיז אותו כל-כך!

"אני אהרוג אותו", הוא חשב לעצמו, "וגם את כל העם שלו - את כל היהודים - אני אשמיד. הם רק מרגיזים אותי!" **דבר בטון כועס ורקע ברגלך, אפשר גם לדפוק בעדינות באגרוף על השולחן.**

המן הלך למלך אחשוורוש וביקש ממנו רשות להרוג את כל היהודים שבממלכת פרס! המן אמר למלך: **אמור בטון מתקתק ומתחנך:** "בבקשה אדוני המלך, אני רוצה להרוג את כל היהודים. הם סתם - **דבר בנימה מזלזלת של 'מי צריך אותם בכלל'** - מפריעים בממלכה שלך. הם לא מאמינים באלילים שלנו, הם עם יוצא דופן ושונה מכולם, הם מאמינים רק באלוהים האחד שלהם. אדוני המלך, אם תסכים, פשוט נהרוג את כולם וזהו!"

אחשוורוש המלך לא שאל ולא בדק מי העם המיוחד הזה. הוא פשוט נתן להמן רשות ואמר: "תעשה מה שאתה רוצה, לא איכפת לי מהעם הזה." ואז נתן אחשוורוש להמן את הטבעת המיוחדת שלו כדי לחתום איתה על כל פקודות המלך. **הורד את הטבעת מאצבעך ותן אותה בכאילו להמן.**

? אבל מה המלך לא ידע? **שאל בנימה של 'מה הסוד'. עצור רגע ותן לילדים לחשוב.**

דבר בשקט כאילו אתה מגלה להם סוד: המלך לא ידע שגם אסתר, המלכה שלו, היא יהודייה, מהעם של אלוהים.

אז מה יקרה עכשיו?! בואו נראה מה קרה...

מרדכי שמע על התוכנית המרושעת של המן, ושלח לאסתר הודעה דחופה: **הוצא את הפתק מהכיס, פנה לילדים והקרא בטון מודאג (אם יש בכיתה ילד שיודע לקרוא, תן לו לקרוא את הכתוב בפתק):** "אסתר, את חייבת לבקש מהמלך שישנה את המזימה הרעה של המן. אל תחשבי - **עשה 'לא' עם האצבע** - שרק את תינצלי. אלוהים ישמור על העם שלו גם אם לא תלכי לבקש זאת מהמלך. אבל אולי הוא נתן לך להיות מלכה בדיוק בשביל זה, כדי שתוכלי להציל את העם שלך מהסכנה!!!" **הקרא לאט וברור.**

ספרים חדש

אסתר פחדה - **הצבע על אסתר** - וענתה למרדכי: "אבל המלך לא קרא לי לבוא אליו כבר הרבה זמן..." **דבר בנימה של חשש**. "אולי הוא לא רוצה לראות אותי, והוא לא ירצה לשמוע מה שיש לי להגיד?"

אתם יודעים ילדים, באותם ימים, אם מישהו בא אל המלך בלי הזמנה, המלך היה יכול אפילו להרוג אותו! כאלו היו החוקים. אבל מרדכי לא ויתר. הוא אמר לאסתר: "אסתר, את חייבת לנסות לבקש מהמלך לשנות את הגזירה הרעה הזאת!" **דבר בנימה החלטית**.

? מה אתם חושבים, האם אסתר תסכים? ומה אם המלך יגרש אותה ויצווה להרוג אותה!?

אסתר בחרה **לבטוח באלוהים** ולמלא את התפקיד שלה. היא ביקשה ממרדכי שיגיד לכל היהודים בשושן הבירה שיצומו ויתפללו בשבילה שלושה ימים, ולאחר מכן היא תלך אל המלך עם הבקשה. "זכאשר אבדתי, אבדתי", היא אמרה. כלומר, אני אלך אל המלך, ואם אמות, אז אמות. היא ידעה שיש בזה סכנה, אבל היא החליטה לבטוח באלוהים ולעשות את מה שצריך, ומה שיקרה - זה בידיים של אלוהים.

מרדכי וכל - **אמור 'כ'---** ל' ארוך - היהודים בשושן הבירה צמו והתפללו לאלוהים, וביקשו ממנו חסד ורחמים.

עם אסתר צמה והתפללה: שאלוהים ייתן לה למצוא חן בעיני המלך, שהוא יקבל אותה, ושאלוהים ייתן לה חוכמה איך לדבר ומה להגיד למלך.

אחרי שלושה ימים - **עצור להגברת המתח** - לבשה אסתר את בגדי המלכות הכי יפים שלה, והלכה לפגוש את המלך.

? האם המלך יקבל אותה וישיט לה את השרביט?

המלך אחשוורוש ישב על כיסא המלכות והסתכל סביב - **שב זקוף בהבעה של חשיבות** - והנה ראה את אסתר נכנסת לחצר. "שלום לך אסתר, בואי, כנסי", המלך מיד הושיט לה את השרביט... **הושט את השרביט**.

אסתר מצאה חן בעיני המלך - **אמור זאת בנימת הקלה** - והוא קיבל אותה בשמחה. אתם רואים, אלוהים כבר ענה לאחת התפילות!

אבל, רגע... זוהי רק ההתחלה. "מה בקשתך?" שאל אותה המלך.

אלוהים נתן לאסתר חוכמה, והיא לא גילתה לו מיד מה הבקשה שלה. היא הזמינה אותו ואת המן לבוא למשתה ביום המחרת. גם ביום המחרת היא לא גילתה עדיין מה הבקשה! היא הזמינה אותם לעוד משתה למחרת! בסוף המלך כבר כל כך רצה לדעת, מה הבקשה של אסתר המלכה?! **בנימה של סקרנות**.

אאדוני המלך" - **בטון מתחנן** - סוף-סוף סיפרה לו אסתר, "אנא ממך, יש מישהו שרוצה להרוג אותי ואת כל העם שלי. בבקשה תשנה את רוע הגזירה!"

"להרוג אותך? מי זה רוצה להרוג אותך ואת העם שלך?!" בהבעה נסערת.

"זה המן הרשע הזה!" **הצבע על המן**.

"המן", התפלא המלך, "באמת?!" **בנימה כועסת**.

המלך כעס מאוד! הוא ציווה מיד להוציא את המן להורג.

במקומו של המן שם המלך את מרדכי היהודי להיות השר הכי חשוב בממלכה. את הטבעת שהייתה אצל המן הוא העביר למרדכי, ובכך הראה שהוא החשוב ביותר.

מרדכי ואסתר כתבו מכתבים חדשים לכל היהודים. אם מישהו יבוא להרוג אותם, הם יכולים להילחם ולהגן על עצמם - **דבר בטון שמח של ניצחון** - ובכל מקום שאליו הגיעה האיגרת של מרדכי ואסתר, היהודים שמחו מאוד-מאוד, ואלוהים עזר להם לנצח את כל האויבים שקמו להילחם בהם. במקום יום של אבל ואסון ליהודים, הוא הפך ליום של שמחה וששון וניצחון על כל האויבים! ליהודים הייתה שמחה גדולה. הם עשו חגיגות ומשתה ונתנו זה לזה משלוחי מנות. הוצא את סלסלת משלוחי המנות שהכנת, הראה אותה לילדים. אמור להם שגם הם יקבלו משלוח מנות בסוף השיעור, אחרי היצירה.

אלוהים השתמש באסתר כשהיא החליטה לבטוח באלוהים, לעשות את הדבר הנכון וללכת באומץ לבקש מהמלך שירחם על עמה. אפילו שהיא פחדה בהתחלה, היא התפללה ואלוהים שמע את בקשתה. הוא חיזק אותה ונתן לה אומץ וחוכמה. בסוף המלך קיבל את הבקשה שלה! גם אנחנו רוצים להיות מאמינים כמו אסתר, ולבטוח באלוהים שהוא יעזור לנו לעשות את מה שנכון לפנינו. גם אנחנו רוצים להיות מוכנים לשרת את אלוהים ולא לפחד. בואו נזכור שאלוהים אוהב אותנו ושומע את התפילות שלנו. אלוהים הוא כל כך גדול וכל-יכול! הוא יכול להציל אותנו מכל סכנה ולעשות הרבה מעבר למה שאנחנו חושבים, בדיוק כפי שהוא עזר לאסתר והציל את כל עם ישראל!

ישנו פסוק בדבר ה' בספר תהילים, שמזכיר לנו את האומץ של אסתר ואת זה שגם אנחנו צריכים להיות אמיצים, כי אלוהים נותן לנו כוח. הקשיבו: "ה' לי לא אֵיָאָ, מָה-יַעֲשֶׂה לִי אֱדָם".

? לפי הפסוק, מי נמצא איתי?

ה'

? אם אלוהים איתי, מה לא אעשה? קרא לילדים את הפסוק שוב.

לא אירא, לא אפחד מאנשים.

לכן הפסוק אומר: אדוני, אלוהים, נמצא איתי ולכן אני לא מפחד. מה יכולים אנשים לעשות לי כשאלוהים נמצא איתי? אלוהים קרוב אלינו ושומר עלינו כל הזמן, גם כשאנחנו לא רואים אותו.

אימרו את הפסוק יחד כמה פעמים.

פעילות ויצירה

- א. דף צביעה 'אחשוורוש ואסתר': הדפס לכל ילד את דף הצביעה [דף צביעה](#). שאל אותם מה הם רואים בתמונה. בקש מהם לצבוע את התמונה. בקש מהילדים לספר מה קורה בציור שלהם, למה אסתר באה למלך? האם היא פחדה? למה היא פחדה? מה היא רצתה? האם המלך קיבל אותה? איך אנחנו יודעים זאת? וכו'. אחרי כל שאלה ותשובה חיזרו על הפסוק "ה' לי לא אֵיָאָ..."
- ב. בובות אצבע לדמויות המגילה:

1. חלק את הדמויות של סיפור המגילה. בקש מהילדים לזהות כל דמות - אסתר, מרדכי, אחשוורוש והמן.

פסוקים
חדש

- ב.2. ציבעו את הדמויות.
- ב.3. גיזרו את הדמויות לאורך הקווים.
- ב.4. קפלו והדקו את הדמויות בשני הצדדים, כך שיתאימו לאצבעות.
- ב.5. ספר את הסיפור בעזרת דמויות האצבע.

תפילה ונעילת השיעור:

ערוך מעין חזרה על השיעור. שאל את הילדים חידות על הסיפור. מי שיודע לענות על שאלות או להגיד פסוק יקבל משלוח מנות.

הדגש והזכר להם שהייתה זו הדרכת אלוהים שאסתר הגיעה להיות המלכה של ממלכת פרס הגדולה בדיוק בזמן הזה, שבו הייתה סכנה גדולה לעם ישראל. היא לא הייתה שם במקרה. אבל, היא עדיין יכלה לבחור האם להתחמק, או האם לבטוח באלוהים - לגשת אל ממלך ולבקש חסד ורחמים בעבור העם שלה, למרות שהייתה בכך סכנה. היא בחרה לבטוח באלוהים ולעשות את הדבר הנכון: לנסות להציל עם שלם מהשמדה. אלוהים בירך את האומץ ואת הנאמנות שלה, כשהיא לא חשבה רק על עצמה, והוא נתן לה הצלחה. המלך שמע וקיבל את בקשתה, ועוד יותר מזה, המן הרשע חוסל לגמרי, ובמקומו עלה מרדכי, הדוד של אסתר, לגדולה. לכל עם ישראל הייתה ישועה גדולה, שמחה, אורה וחגיגה! התפללו יחד שאלוהים ייתן לנו אומץ להיות נאמנים לו בכל מצב, לבטוח בו, ולעשות את הטוב והנכון בעיניו.

פתק לאסתר:

"אסתר, את חייבת לבקש מהמלך שישנה את המזימה הרעה של המן. אל תחשבי (עשה 'לא' עם האצבע) שרק את תינצלי. אלוהים ישמור על העם שלו, גם אם לא תלכי לבקש זאת מהמלך. אבל אולי הוא נתן לך להיות מלכה בדיוק בשביל זה, כדי שתוכלי להציל את העם שלך מהסכנה!!"

